

na pameti prolaznu fazu, tako da ne dođe do „otpada” nakon potvrde, nego da Crkvu shvate i prihvate kao šansu (mogućnost) za što dostojniji ljudsko-vjernički život, kao pomoć za sveopći rast i zrelost njihovog života.

Ovi susreti, kako izgleda, jesu dobra prilika za izmjenu svećeničkih iskustava oko katehizacije, za uzajamno obogaćenje i osposobljenost, za zajedničko traženje novih puteva i načina katehizacije, za tako važan i odgovoran zadatak danas, za dobro kršćanskih zajednica, župa, još šire za cijelu biskupiju i narod.

(„DRITA”, vjersko-kulturni časopis, Uroševac, br. 11–12/1985., str. 23)

KATEHETSKE SUSRETI SVEĆENIKA SKOPSKO-PRIZRENSKE BISKUPIJE

Već od ožujka ove godine svaki mjesec održavaju se spontani svećenički susreti skopsko-prizrenske biskupije (albanskog jezika, op. Uredništva). Do sada skoro svaki susret je imao kao temeljnu temu katehetsku situaciju kod naših Albanaca, način i metodologiju rada, izradu plana i programa, izradu i tiskanje katekizama. Kako je već poznato do sada su objavljena tri izvorna katekizma, i to: „Krishti ndër ne” (Krist među nama” – 1978.), za III. i IV. razred; „Kah toka e premtuar” (Prema obećanoj zemlji – 1985.), za V. i „Zoti kujdeset për popull” (Bog se brine za narod – 1985.), za VI. razred, autora dr. Lush GJERGJI-a.

Na dva zadnja susreta, koji su se održali u Bistražinu (7. 10.) i u Glavičicu (4. 11.) završen je i odobren plan i program, kojeg je izradilo Katehetsko vijeće za VII. i VIII. razred. Isto tako u Bistražinu glasanjem je izabran za koordinatora ovih susreta don Zef GASHI, salezijanac, zamjenik don Ivica ČOLAKOVIĆ, a za zapisničara fra Lovro GAVRAN.

Na zadnjem bratskom susretu kratko uvodno predavanje o katehizaciji osmog razreda (o planu i programu!) imao je don Lush GJERGJI. On je posebno naglasio da katehizanti osmog razreda nisu više mala djeca, ne shvaćaju i ne prihvaćaju više Boga na antropofistički način, nego više intuitivno. Oni ne žele samo učiti nešto o Bogu, nego ga i doživjeti (živjeti) kao dobrog Oca, kao prijatelja, a Crkvu više kao zajednicu nego li ustanovu. Zato se katehizacija mora prilagoditi što bolje njihovoj dobi i problemima vezanim uz taj period života, imajući